

Tématem této diplomové práce je stylová složka řečnických projevů politického zaměření a problematika jejího převodu při simultánním tlumočení z francouzštiny do češtiny.

Práce je teoreticko empirická. V první části se pokusíme definovat a charakterizovat zkoumaný žánr s ohledem na faktory, které mají vliv na průběh mezijazykového převodu. Zaměříme se zejména na pragmatické aspekty řečnických projevů a na možnost existence rozdílů mezi nimi v závislosti na jazyce a na kulturně jazykové příslušnosti řečníka. Vycházíme z předpokladu, že mezi francouzštinou a češtinou existují rozdíly ve způsobu vyjádření subjektivních postojů autora prostřednictvím stylisticky příznakových, expresivních jazykových prostředků. Domníváme se, že ve francouzských řečnických projevech se expresivní a emocionální složka projevuje častěji a s větší intenzitou. Projevy českých řečníků jsou naopak stylisticky neutrálnější. Naším cílem je tuto hypotézu ověřit.

Repertoár prostředků subjektivně motivované aktualizace výrazu je velmi bohatý, od prostředků mimojazykových (posturika, proxemika) přes parajazykové (intonace, melodie) až po verbální. Na základě vědeckých pramenů se pokusíme o co nejucelenější přehled těchto aktualizčních postupů.

V další části práce se zaměříme na postupy, které umožňují tlumočnickům řešit problémy spojené s mezijazykovými rozdíly ve stylistické rovině. Existence rozdílů ve vyjádření expresivity a emocionality prostřednictvím jazykového stylu ve francouzštině a v češtině je podle našeho názoru faktorem, který by neměl být při převodu mezi těmito dvěma jazyky zanedbáván. Při simultánním tlumočení mezi francouzštinou a češtinou se v praxi často setkáváme s neutralizací stylisticky příznakových prvků. Domníváme se, že tlumočníci k tomuto řešení přistupují s ohledem na znalost stylových konvencí v obou jazycích. Také tuto hypotézu by měla potvrdit nebo vyvrátit empirická část práce.